

Charakteristika triedy 2.A (SPŠE Karola Adlera 5, Bratislava, ročník 20/21)

Nieto priateľskejšieho miesta, tak úprimného, tak bezprostredného. Nikde sa necítite tak uvoľnene a tak sami sebou, ako práve tu. Rozmanitá paleta osobností, širšej ponuky než na švédskych stoloch v drahých hoteloch. Násilie a láska, dobro a zlo v jednom, milujete ich a nenávidíte súčasne. Isté je, že si ich zamilujete, či chcete alebo nechcete.

Nie, neopisujem Alicu v krajine zázrakov, ani Zem mlieka a medu. Možno vás to prekvapí, ale opisujem triedu plnú pubertálnych úchylných chalanov na strednej elektrotechnickej škole. Ja, aj moja spolužiačka, žijeme na tomto bojovom poli už viac než rok. Keď sme sem ako krehké mladé bytosti nežného pohlavia vstupovali, pýtali sa nás, či sme sa nezbláznili. Dievča v čisto chlapčenskej triede! Nonsense! My sme sa ale nedali, možno nám niečo našepkávalo, že život na tomto mieste bude legendárny. Tak sme teda tu. Majka, ako ju niektorí prezývajú, je malinká osôbka, ktorú by sme mohli nazvať štýlová a roztomilá zároveň. Jej dlhé tmavé vlasy zaujali každého, avšak nie tak veľmi, ako jej odvážna osobnosť. Je skvelou spolubývajúcou v lavici, nakoľko sa pri nej nenudíte, a nezje vám vašu desiatu. Vždy stojí v ťažkých časoch pri vás, nech sa deje čokoľvek. Kubkovia sú dvaja kamaráti, ktorým nezostalo iného východiska, než sedieť v celkom prvej lavici. Prvý Kubo je veľmi priama kamarát, nazvala by som ho dnešným trendovým slovíčkom „pog“. Nech mu nasypete do kapucne akékoľvek množstvo pilín zo strúhadla, nech naňho nalepíte hockoľko samolepiek, nikdy sa na vás nadhlo nenahnevá a vie sa s vami porozprávať o čomkoľvek, aj zasmiať sa s vami.

Druhý Kubo má pre mňa hlboký citový koreň, nakoľko so mnou chodil na základku, ale nikdy sa veľmi osobnostne neprejavoval, dobre sa učí a má pekné písmo v poznámkach. Patrik a Michal sú kamaráti, ktorí sa vraj poznajú už veľmi dlho. Michal je viac technický typ, aspoň z toho mála čo som s ním dve tri slovíčka prehodila, a Patrik, menej technický typ. Dovoľujem si nazvať dobrodružstvom sedenie s ním na programovaní alebo grafických systémoch, pretože nie je nič krajšie, keď vám niekto vypne počítač s neuloženým programom, ktorý ste opisovali z tabule celú hodinu. Taktiež ma naučil viac vtipných klávesových skratiek, ktorými teraz terorizujem doma počítače svojich bratov.

Roldi je Maďar, neviem o ňom veľa, čo je asi aj škoda, určite by bol dobrý kamarát, problém je, že mu veľakrát nerozumieme. Matúš Dúbravka, jeden zo štyroch Matúšov, o ňom snád len toľko, že hrá futbal a býva vo Svätom Juri. Matúš Novota a Oliver Gelien nie sú práve aktívne živly triedy, ale z tých niekoľkých okamihov, kedy som sa s nimi rozprávala som usúdila, že sú dosť vtipní a priateľskí. Filipko a Matúš (Slaný) sú ten najroztomilejší párik kamošov, aký som kedy videla. Tá energia a radosť, keď sa navzájom začnú mlátiť. Zauchá len tak lietajú a oni sa smejú a sú radi že sa majú. **Matúš je vysoký chudý hnedovlasý chlapec, Filipko nádherne kontrastujúci so svojim partnerom je nižšej postavy, štíhly albín, robíme si z neho srandu, že je z Fínska pre jeho lásku k lyžovaniu. Ja osobne mu hovorievam aj „kuriatko“, kvôli jeho krásnym plavým jemným vláskom. Veľmi ich mám obidvoch rada. /napr. toto je príklad nevhodných viet v charakteristike, nakoľko opisuje ich vzhľad, záľuby – to je v poriadku/.** Posledný, môj obľúbený Matúš, je veľmi priama človek. Prednedávnom som zistila, aké je skvelé sedieť s ním v lavici, preto, keď máme oddelené skupiny, alebo keď Mária chýba, si k nemu vždy sadnem. Nesklamal ma doteraz v ani jednej veci, práve naopak, príjemne prekvapil zodpovedným prístupom k tímovej práci. Tomáš Oremus je krpátý človečik, dalo by sa ho nazvať slovom „dengľavý“. Býva v Lamači a miluje fastfood. Kamaráti sa s viacerými populárnymi ľuďmi v triede, medzi inými aj s Rišom. Rišo je tmavovlasý sympatický chalan, ktorý je občas trochu nervózny kvôli neschopným ľuďom okolo seba. Veľakrát sa už dostal do zlej situácie s tlupou neschopných elementov, následkom čoho ťažká práca zostala na ňom. Je našťastie dosť inteligentný, preto sa z týchto ťažkých situácií doteraz vždy dostal úspešne. Tomáš Sedlák je Jurov kamarát, na hodinách často spí. Juro je osobnosť. Teda aspoň podľa mňa. Už na samotnej triednej fotografii bolo z jeho očí možné vyčítať pohľad biznismena. Má dostatočne veľkú mozgovú kapacitu na to, aby z neho v budúcnosti niečo bolo.

Geniálna lavica. Toto postavenie celkom vzadu zaujala dvojica špeciálnych druhákov: Dano a

Maxo. Každý deň po vyučovaní, obetujúc sa pre nás, aby sme mali na škole či už lepšiu wifi, alebo správne fungujúce radiátory. Maxo je trpezlivý, avšak energický chlapec so záujmom pre modelovanie a elektrotechniku. Je to môj najlepší kamarát. Dano, nedávno vyhlásený za môjho pokrvného brata (nepýtajte sa prečo), nikdy neprestane udivovať svojím talentom pre elektrotechniku, svojou ochotou a šikovnosťou. Pre svoju spoľahlivosť bol zvolený za predsedu triedy. Títo moji dvaja spolužiaci majú pre mňa osobnú nezameniteľnú hodnotu.

Nuž a nakoniec to najlepšie. Malá agresívna hyperaktívna osoba, s kleptomanskými sklonmi, agresívnymi chvíľkami a so záľubou v rýchlom rozprávaní a nepredvídateľnom správaní. Je závislá na cukre, vďaka ktorému sú jej výkyvy nálad také kontrastné ako sínusoida v striedavých obvodoch, následkom čoho vznikajú konšpiračné teórie o rozdvojenej osobnosti tejto postavičky. Bije sa v nej dobro a zlo, ale našťastie ako v rozprávkach, dobro vždy zvíťazí. Je veľmi vďačná za túto triedu a za tých šialených ľudí, ktorí ju prijali medzi seba, napriek jej podivným zlozvykom a úchylkám, preto sa vždy snaží pomôcť, keď to je potrebné. Týchto ľudí vidí špeciálnymi očami naivného dobrosrdečného človeka, preto, prosím, nesúďte tento sloh podľa pravdivosti alebo faktov, ale podľa lásky doňho vlozenej.